

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6Csp/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619201015
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslava Gederová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6619201015.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec pred sudkyňou JUDr. Jaroslavou Gederovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, zastúpený advokátom: JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava proti žalovanej: L. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/X, J. o zaplatenie 662,13 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a** .

II. Žalovanej sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 26.02.2019 bola tunajšiemu súdu predložená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 752,13 Eur spolu s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvorili dňa 24.09.2015 Zmluvu o pôžičke č.XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 720,--Eur na kúpu spotrebného tovaru (televízor). Kúpna cena tovaru bola 720,--Eur. Žalovaná pri podpise zmluvy uhradila akontáciu vo výške 0,--Eur. Účelom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky na zakúpenie tovaru na základe vlastného výberu. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splatiť pôžičku v pravidelných 33. mesačných splátkach v sume 30,--Eur a to až do zaplatenia celkovej sumy pôžičky vo výške 990,--Eur. Do dňa podania žaloby uhradila sumu 60,--Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobca listom zo dňa 27.02.2016 vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani k dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.04.2016 úver zosplatnil o čom žalovanú informoval listom zo dňa 27.04.2016. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 752,13 Eur. Žalobca si zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení vyhlásenia okamžitej splatnosti, avšak neuplatňuje si zmluvnú pokutu. Ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť sumu 812,13 Eur, uhradila však len sumu 60,--Eur.

2. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu Notársku zápisnicu č. X., NZ XXXXX/XXXX, NCRIs XXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017, zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.09.2015, predžalobnú upomienku zo dňa 27.02.2016 spolu s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 27.04.2016 a prehľad splátok a úhrad.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 28.03.2019 uviedol, že je toho názoru, že nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej trojročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Podľa jeho názoru premlčanie dlhu nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatennej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Uvedenému svedčí aj názor JUDr. Sedlačka PhD., podľa ktorého: „V dôsledku doručenia

dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky, nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorázovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou. Premlčacia doba vo vzťahu ku celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok.“ Žalobca uviedol, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenia, ktoré by ich viazali možnosť zosplatenia dlhu na konkrétnu splátku (na prvú nesplatenú). Žalobca má ako veriteľ právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky. V tejto súvislosti odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017. K dátumu zosplatenia žalobca z predpísaných 6 splátok evidoval úhradu dvoch splátok, teda žalovaná sa dostala do omeškania s 3 splátkou splatnou dňa 20.12.2015. Z hľadiska zmluvných podmienok uvedených v článku 9 bod 9.2 zosplatenie nastalo vzťahom k splátke splatnej 20.03.2016, pričom trojročná premlčacia doba by uplynula až 20.03.2019. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný. V prípade ak by súd konštatoval, že zosplatenie dlhu by bolo v rozpore so zákonom žalobca zobral späť žalobu v rozsahu splátok za mesiac december 2015 až február 2016 spolu vo výške 90,--Eur.

4. Žalovaná sa k žalobe v stanovenej lehote nevyjadrila.

5. Dňa 10.06.2019 pôvodný žalobca oznámil súdu zmenu strany sporu na strane žalobcu. Súd preto uznesením č.k. 6Csp/24/2019-65 zo dňa 17.06.2019 pripustil zmenu strany sporu tak, že z konania vystúpila Všeobecná úverová banka a.s. a ako žalobca vstúpil Intrum Slovakia s.r.o.

6. Dňa 28.06.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom uviedol, že priložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Odkázal pritom na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia a.s., proti Klára Bírová zo dňa 09.11.2016. Ďalej uviedol, že identifikátor pod č. XXXXXXXXX je interným identifikačným označením úveru poskytnutého žalovanej na základe v spore predloženej úverovej zmluvy zo dňa 24.09.2015. Uvedený identifikátor je používaný v informačnom systéme právneho predchodcu ako aj vo všetkých dokumentoch súvisiacich s predloženou úverovou zmluvou. Bez ohľadu na formálne číselné označenie úverovej zmluvy z predložených dôkazov niet pochyb, že nárok uplatnený v tomto spore pochádza z neplnenej úverovej zmluvy, ktorá bola priložená ako dôkaz k žalobe. Žalovaná poskytnutie úveru, ktorého sa domáhajú nerozporovala, prostriedky procesnej obrany nevyužila a teda majú za to, že nimi uvádzané skutkové tvrdenia sa považujú za nesporné.

7. Vo veci bolo nariadené dňa 01.07.2019 pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí ospravedlnili svoju neprítomnosť na pojednávaní pre pracovnú zaneprázdnenosť a nenavýšovanie trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Neprítomná bola aj žalovaná. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu a žalovanej.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Žalobca uzavrel so žalovanou dňa 24.09.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 720,--Eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splatiť v 33. mesačných splátkach po 30,--Eur. Celkové náklady spotrebiteľa boli vo výške 270,--Eur pri RPMN 26,78 %, úrokovej sadzbe 26,78 % a priemernej hodnote RPMN 33,96%. Celkom tak žalovaná zaviazala zaplatiť sumu 990,--Eur. Termín konečnej splatnosti bol jún 2018.

9. V zmysle upomienky zo dňa 27.02.2016 bola žalovaná upozornená na nezaplatenie splátky vo výške 90,--Eur. Žalobca stanovil, že pokiaľ neuhradí splátku splatnú v mesiaci december 2015, tak úver zosplatní. Uvedenú upomienku žalovaná prevzala dňa 09.03.2016.

10. Oznamením zo dňa 27.04.2016 pôvodný žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru.

11. Podľa predloženého splátkového kalendára žalovaná splácala pôžičku od októbra 2015, pričom vykonala dve splátky po 30,--Eur. Posledná úhrada bola 16.12.2015. Splátku splatnú dňa 20.12.2015 žalovaná nezaplatila. Túto skutočnosť nepoprel ani samotný žalobca.

12. Zmluva o pôžičke, z ktorej žalobca vyvodzoval svoj nárok je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalobca poskytol túto pôžičku v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaná ju za týmto účelom neprijala, spĺňajú tak definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách o spotrebiteľoch a zmluva zo dňa 24.09.2015 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 2 písm. d) citovaného zákona. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka a táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodnoprávných vzťahoch, keďže Obchodný zákonník spotrebiteľské zmluvy osobitne neupravuje.

13. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať

16. Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Medzi stranami nebolo sporné, že došlo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej si vzala pôžičku vo výške 720,-Eur. Rovnako nebolo sporné, že žalovaná z tejto pôžičky zaplatila len dve splátky a splátku splatnú dňa 20.12.2015 už nezaplatila. Táto splátka sa stala aj splátkou, pre ktorú žalobca odvíjal nesplatenie dlhu, čo vyplýva z upomienky zo dňa 27.02.2016. Keďže žalovaná nezaplatila tri po sebe nasledujúce splátky, žalobca využil svoje právo žalobca využil svoje právo a upozornil žalovanú listom zo dňa 27.02.2016 na nedoplatok a zároveň bola žalovaná upozornená, že v prípade nezaplatenia splátky žalobca pristúpi k zosplateniu celého úveru. Žalovaná nevykonala následne žiadnu ďalšiu úhradu v dodatočne poskytnutej lehote, preto žalobca po uplynutí troch mesiacov pristúpil k zosplateniu celého úveru, ktoré bolo žalovanej doručené dňa 09.03.2016.

19. S poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začína plynúť odo dňa zročnosti nesplatennej splátky. Je teda zrejmé, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada, nie od okamihu predčasnej splatnosti. Teda splatnosť nenastáva uplynutím 3 mesiacov, resp. vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, ale nezaplacením splátky, pre ktorú sa stane splatným celý dlh. Tento názor zastáva aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp.zn.

1MObdoV 15/2006. Ak pri úvere splácanom mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za uvedený čas sa stanu splatné najmenej dve ďalšie splátky. S poukazom na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka by veriteľ nikdy nemohol uplatniť svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky, čo by však bolo v rozpore s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, či medzičasom boli zročné ďalšie splátky. To však nemá vplyv na plynutie premlčania. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou zo splátok, je preto táto splátka, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní 3 mesiace tou splátkou, „pre nesplnenie ktorej, sa stane zročným celý dlh“. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka preto od

zročnosti tejto splátky (a nie až uplynutím 3 mesiacov, resp. zosplatením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia. Pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej doby je teda potrebné zistiť, s ktorou konkrétnou splátkou bol dlžník v čase vykonania tohto práva zo strany veriteľa v omeškaní práve 3 mesiace a od jej zročnosti potom plynie premlčacia doba zvyšku dlhu podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Žalovaná ako poslednú zaplatila splátku za november dňa 16.12.2015, nasledujúcu splátku splatnú dňa 20.12.2015 už nezaplatila, pričom s uvedenou splátkou bola v omeškaní viac ako 3 mesiace. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že aj samotný žalobca vyzval žalovanú na úhradu splátky splatnej v decembri 2015 a následne od tejto splátky, s ktorou bola v omeškaní žalobca odvíjal splatnosť svojho dlhu. Premlčacia doba tak začala v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa 21.12.2015 a uplynula dňa 21.12.2018, zatiaľ čo žaloba bola podaná na tunajšom súde až dňa 26.02.2019 t.j. až po uplynutí premlčacej doby. Súd dáva žalobcovi za pravdu, že žalobca je oprávnený zosplatiť svoj dlh pre nezaplatenie ktorejkoľvek splátky, s ktorou je žalovaná v omeškaní, avšak samotný žalobca využil svoje právo a dlh zosplatiť práve pre splátku splatnú dňa 20.12.2015 (túto skutočnosť potvrdil samotný žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 28.03.2019), preto mu nemožno dať za pravdu, že jeho dlh sa zosplatiť až uplynutím 3 mesiacov po splatnosti uvedenej splátky t.j. dňa 20.03.2016. Tomuto záveru svedčí aj samotné vyjadrenie JUDr. Sedláčka, o ktoré sa opiera samotný žalobca. Súd zároveň na podporu svojich tvrdení poukazuje na právne závery vyslovené aj v rozhodnutiach Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/414/2017 a sp.zn. 16Co/95/2018. Čo sa týka úrokov z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku (§ 121 ods. 3 OZ) tento podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný a teda premlčanie istiny malo vplyv aj na premlčanie úrokov z omeškania. Súd skúmal premlčanie z úradnej povinnosti s poukazom na § 54a Občianskeho zákonníka. Súd teda musel na premlčanie prihliadať ex offo. Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť len dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno proti vôli povinného subjektu vymáhať. Na základe uvedeného súd žalobu zamietol. (výrok II)

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, pričom dospel k záveru, že žalovaná má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže bola v konaní úspešná v plnom rozsahu. Preukázateľne však žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, súd jej preto ani nárok nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Lučenec (§ 355 ods. 1 CSP a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).